

EEC og vit

Glíð tykist at vera komið á samráðingar okkara við EEC. Hígar til hevur staðið mestsum í botni, men við meira politiska umfarinum, sum føroysk sendinevnd við lögmanni á odda nú hevur við harrarnar í Bruxelles, eru útlit fyrri, at vit fáa ein nýttligan frihandilssáttmála. Endaligi sáttmálin kemur ikki undir land fyrr enn seinast í vikuni og skal sjálvsagt góðkennast av Føroya Løgtingi.

Sum vit hava skilt, so er talan um onkrar batar fyrri meirvirkaðar vørur og at sáttmálin kanska eisini verður liðilgari mótvegis nýggjum vøruúrvali, sum vit kanska ikki enn eru farnir undir at framleiða.

Vit, sum av góðum grundum hava hildið alt verið læst og bundið fyrri frihandilsmøguleikum okkara við EEC — kanska serliga ávirkandi av dómadagstosinum, um vit ikki her og nú gjørdust limir — kunnu bert fegnast um, at endi nú sæst á hesum torføru samráðingum.

Men alt skal hava sína búningartíð, eisini viðurskipti okkara við útheimin. Hetta, saman við ótrúliga seigginum hjá samráðingarfólki okkara og áneyðunum hjá EEC fyrri at fáa samráðingarnar frá hondini, áðrenn farast skal undir stórsamráðingar við EFTA, bar alt rætta vegin fyrri okkum.

Kanska er slottið ikki vunnið enn, men ívaleynt hava vit av hesum torføru samráðingum lært, at hvørki eftirlæti ella stívsinni einsamalt ikki loysa nakrar knútar og at møguleikar okkara fyrri toluligum treytum frá slíkum stórfelagsskapum ikki røkkast bert við matematiskum nøgdar og prosenttosi.

Uttan at kenna neyva innihaldið í ætlaða sáttmálanum halda vit, at vit við føroyingum øllum kunnu ynskja landi okkara og samráðingarfólki okkara tillukku við úrslitinum. Samstundis kunnu vit ikki annað enn fegnast um, at tað ikki dróg longur út — so langt út, at tað veruliga skuldi eydnast samráðingarrándstøðingum okkara at skræða sundur í tveir partar land og fólk okkara í teirra stívrundu stremban eftir treytaleysum føroyskum limaskapi í EEC.

Væl vita vit, at EEC er mestsum handil burturav, men skilagott umsitin kann handil og avkast av framleiðslu saktans nýtast til bestu røkt av øðrum samfelagsøkjum — sjálvsagda treytin fyrri hesum. OG samanhórin við onnur marknaðarsamtøk hevur EEC vissuliga eisini tikið upp aðrar tættir, enn bara pengar fyrri teirra egnu skuld í størsta álvara.

Hetta er sjálvsagt takkað verið rættuliga holla demokratiska stóðinum, flestu EEC-londini hava at byggja á, og sum tey tianbetur ikki kundu hugsað sær øðrvísi.

Kortini slepst ikki uttanum, at hóast góðvild og tokka landanna millum í EEC, vil slíkur felagsskapur av uttanfyrirstandandi pinkulingatjóð sum okkara, altíð minna okkum á alt-slúkandi drekan — um vit sjálvi, væl at merkja, ikki gera okkum ómak til at skilja orsøkirnar til vánaliga fatanarevni drekans av viðurskiptum og ynskjum okkara —.

Hóast vit halda tað vera nyttuleyst, má kortini liggja á okkum tíðliga sum síla at upplýsa og harvið bæta um fatan »teirra stóru« av okkara umstøðum — tí sjálvboðnir gera teir tað neyvan, og krøv um sjálvsupplýsing innan EEC um okkara viðurskipti hava vit ongan rætt at krevja av felagsskapi, ið helst er eins væl farin við sum uttan samband við okkum.

Hetta má fremjast miðvíst politiskt, umstítt av fólki við bestu handilsligu-, politisku- og siðalagsligu fatanarevnum — fólki, ið veruliga megna at tala samstavsins sak øðrvísi og »viðari«, enn bert eftir tabellum og nøgdum.

Politiska búningin í EEC hevur verið framúr góð, tá hugsað verður um tær so ymiskligu politisku fortreytirnar í limalondunum øllum, og vit hava nevnt tað áður — góðtrúgvíð kanska — at sjálvt fíggarsterkur risafelagsskapur sum EEC í framtíðini eisini verður at laga seg eftir umheiminum á annan hátt, enn bert í krónum og oyrum, um hann ikki skal koma í stríð við seg sjálvan ella

verða øðrum til vanlukku.

Vit duga ikki at siga, um fyrbilsúrslit okkara við EEC í hesum umfarinum kann benda á slíka búning í fatan EEC's mótvegis »øðrum«, men vóna tað.



sosigaley

Dimmalætting

13. JUNI 1991

DAGBLADID

14. JUNI 1991

14. JUNI 1991

FRIU FØROYAR

NORÐURSTØ

Ikki so friðarligt innanhýsis

Dimmalætting skrivur í oddagrein um vitjan Gorbatsjovs í Noregi.

Saa sent som i denne maaned har den formelle sovjetiske leder været i Norge for at takke for modtagelsen af Nobels fredspris, som blev tildelt ham i fjor. Norges politiske ledelse gav den sovjetiske leder en korrekt og venlig modtagelse, som det sig her og bør, men det blev dog ikke undgået, at der opstod spredte demonstrationer mod den fornemme sovjetiske gæst, maaske mindre fordi han hed Gorbatsjov,

men at han var russisk statsleder.

Of forklaringen paa, at der blev demonstreret imod fredspristageren, er den, at medens USA's og en stor del af den øvrige verdens ledelser priser hans ønsker om fordomsfrit samarbejde tværs over grænser, saa lader det ikke til, at han styrer sit rige i den fredens aand, som han giver det udseende af, eller simpelthen ikke lader til at kontrollere dets hensigter i praksis. Desuden har Sovjet netop nu besluttet ved et frit valg at afgøre, hvem der skal være rigets kommende leder, ham eller en anden.

Sum lógin sigur

Dimmalætting skuldsætti herfyri í oddagrein Fiskasøluna fyrri, at gerast skrivstovuvinnur á Fiskasøluni við barn, kunnu tær rokna við at verða uppsagdar. Í lesarabrevi í Dimmu í gjár svarar Bjarti Mohr, fiskasølustjóri, skuldsetingunum. Hann skrivur millum annað:

Í sambandi við skrivning um barsilsorlov er Dimmalætting komin við grovum skuldsetingum um Føroya Fiskasølu, m.a. at starvsfólkið á Føroya Fiskasølu hevur fingið boð um, at gerast tey við barn, ja so kunnu tey rokna við at verða upp-

sagd. Í einum ógvuliga fantasifullum leidara í Dimmalætting 15.6.1991 verður tosað um »krænkelser af menneskerettigheder« o.s.fr.

Reglurnar viðvíkjandi barsilsorlov á Føroya Fiskasølu eru soleiðis, sum lógin sigur, at tær skulu vera. Lógin um barsilsorlov er galdandi fyrri øll í Føroyum, høg og lág, rík og fátæk. Lógin verður eisini brúkt í samráðingum á arbeiðsmarknaðinum, og er hon sostatt galdandi á øllum arbeiðsplassum í Føroyum og ikki bert á Føroya Fiskasølu!

Hundalív

Dag og dagliga frætta vit um fólk, sum eru komin illa fyrri av hundi.

Áðrastaðni í blaðnum er grein, sum sigur frá einum postmanni á Argjum, sum varð álopin av hundi, og bitin. Í hesum førinum var postmaðurin tibatúr so mikið heppin, at hundurin fór ikki avstað við øðrum enn einum parti av aðrari buksibrókini.

Eisini frættist um býlingar, sum eru herjaðir av leysum hundum, so hvørki børn ella vaksin hætta sær út fyrri dyr av ótta fyrri at verða álopin. Alt hetta hendir hóast lógin sigur heilt greitt,

hvørja ábyrgd hunda-eigarar hava fyrri hundi sínum. Lógin er enn tá lýst tvær ferðir av tí, at landsstýrið í fyrri kunngerðini gloymdi at siga frá, at bandið, hundurin skal havast í, skal vera stutt.

Men alt hetta tykist at vera til onga nyttu.

Tað skulu tí vera okkara ráð, at fáast hundaeigarar ikki at skilja sína ábyrgd mugu politisku myndugleikarnar bert gera okkum øllum greitt, um hetta er landið fyrri fólk ella hundar. Er tað fyrri fólk, kann hundalívið, sum nú er, ikki halda fram.